

[Bo Kristensen]

led og medindflydelse og medejendomsret fjernes.

Lad mig sige én gang for alle, at ordet obligatorisk ikke er noget, der lægger op til en diskussion om frihed og frihedsideal. Obligatorisk betyder nu engang, oversat efter ordbogen, tvangsmæssig, noget, som gælder alle i den pågældende virksomhed. Det kan ikke opfattes som andet end tvang.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Jeg skal love for, at vi kommer højt op nu. Ordføreren for det parti, som har besat arbejdsministerposten, taler nu om obligatorisk frivillighed og frihedsideal i forbindelse med arbejdsmarkedsproblemer. Det var ikke de tanker, vi hørte her i salen for et år siden om frihedsideal. Jeg hørte også godt, at hr. Bo Kristensen talte om, at arbejdsmarkedets parter nu selv skal klare deres problemer, mens ministeren sagde: så vidt muligt. Ja, frihedsidealene har plads i det konservative folkeparti, hvis det er for de rigtige mennesker. Jeg synes, vi skulle prøve at holde os en lille smule på jorden.

Hr. Bo Kristensen taler om de fjerne beslutninger i de fjerne amtsfonde. Ja, i et land som Danmark er det kolossale afstande, vi taler om i amtsfonde. Her får de virksomheder indflydelse, som ikke ønsker at have pengene placeret, hvor arbejdsgivere og arbejdstagere ikke kan blive enige om reglerne for pengenes placering. Men jeg har endnu ikke set én virksomhed, der ikke ønsker at få pengene placeret i deres virksomhed. Jeg husker endnu fra dengang, vi skulle have dyrtidsfonden op at stå, at man sagde uha da da, de penge lugtede, det var lønmodtagerpenge. I dag står man jo i kø for at få pengene. Man skal lade være med at tro, at erhvervslivet ikke har brug for den saltvandsindsprøjtning, et forslag som dette kan give, for det har erhvervslivet.

(Kort bemærkning).

Bo Kristensen (KF):

Ja, hr. Kaj Poulsen, jeg er faktisk nødt til at komme igen, for så kan vi gå til pkt. 4 i socialdemokratiets forslag, hvor der står:

»Til varetagelse af fællesopgaver« – og så sætter vi ordet bureaukrati i parentes – »for

virksomheds- og amtsfonde og den gensidige siking af lønmodtagernes medejendomsret oprettes et *landsråd* med repræsentanter for lønmodtagerorganisationerne...«

Det vil altså sige, at ikke engang amtsfonde har den endelige beslutningsret; det skal over et landsråd, som er den centrale del. Derfor må jeg sige, hr. Kaj Poulsen, at jeg beklager meget, men jeg har altså læst teksten i dette forslag.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Nu kunne man fristes til også at læse pkt. 5 og bemærkningerne op for hr. Bo Kristensen. Vi forstod i hvert fald, da han læste pkt. 4 igennem, at nu var det læst. Vi må bare konstatere, at det bestemt ikke er forstået. Hvis man går bemærkningerne og forslaget igennem, vil man se, at der ingen baggrund er for de udtalelser, hr. Bo Kristensen kom med.

Tørnæs (V):

Netop etableringen af OD-ordninger er efter vores opfattelse inde i en meget god udvikling. Rundt om på en lang række virksomheder er der allerede efter forhandling mellem virksomhedsledere og medarbejdere etableret OD-ordninger og vel at mærke OD-ordninger, der passer til den enkelte virksomheds struktur. Det er en udvikling, som vi finder særdeles gavnlig. Den kan være medvirkende til at øge interessen for såvel opsparing som investering. Det kan klart også være med til at få en helt nødvendig og tiltrængt spredning i ejendomsret og investeringer.

OD-ordninger etableret på den måde vil således givetvis være med til at knytte virksomhederne og deres medarbejdere tættere sammen. De vil være med til at øge forståelsen for erhvervslivets vilkår og måske også herigennem være med til yderligere produktionsfremgang og konkurrenceevneforbedring.

Men det er efter vores opfattelse overordentlig vigtigt – ja, man kan sige nødvendigt – at disse OD-ordninger aftales frivilligt og for den enkelte virksomhed. Dansk erhvervsliv er jo overordentlig nuanceret sammensat.

Det er således efter vores opfattelse ikke én OD-ordning, vi har behov for, men et sæt af regler, der gør det muligt at etablere en